

Frembringelse. En saadan Grund forekommer mig derfor aldeles unaturlig, og jeg kan derfor aldeles ikke indsee, hvorledes den kan benyttes imod Fleertallets Endringsforslag. Jeg kan derfor ikke troe Andet, end at det ærede Thing vil vedtage Forslaget som en naturlig Ret for ethvert Menneske til paa en god og gavnlig Maade at ernære sig ved det, hvortil han har anvendt sine Kræfter og en stor Deel af sin Levetid.

J. Jørgensen: Det er vistnok underligt, dersom Nogen skulde ville modsætte sig det Forslag, som er stillet af Udvalgets Fleertal, thi saaledes som Lovudkastets § 16 er affattet, troer jeg rigtignok ikke, at den kan gaae, og jeg synes ikke, at vi engang kunne være bekendte at indsætte en sliq Paragraph i det foreliggende Lovudkast. Det eneste Gode, den kunde have, troer jeg rigtignok er dens sidste Bestemmelse, at Ingen kan drages til Ansvar for sine Huusflids-Frembringelser. Jeg kan derfor heller ikke troe Andet, naar Sagen bliver nøie overveiet, end at der ikke er det Alermindste at indvende imod Forslaget af Udvalgets Fleertal, og, naar det vedtages, hvad jeg haaber, skal jeg til 3die Behandling stille et Endringsforslag dertil, som skal gaae ud paa, at Ingen skal kunne drages til Ansvar for sine Huusflids-Frembringelser. Det synes dog virkelig at være forunderligt og unaturligt, at man vil forbyde Folk at forarbejde det

med deres egne Hænder, som de kunne og have lært; jeg synes snarere, at Billighed og Retfærdighed tale for, at det skulde være dem tilladt, og jeg haaber derfor, at Resultatet maa blive det, at vi ikke gaae ind paa Noget, som i den her omhandlede Retning lægger Baand og Forbud mod at ernære sig ærligt ved det man har lært.

Ordføreren: Hvad det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Grundtvig) har sagt, saavel idag, som i den grundlovgivende Rigsforsamling angaaende dette Punkt, har i høi Grad tiltalt mig, ligesom jeg ogsaa maa give adskillige andre ærede Talere Ret i, at Forholdet ikke er ganske det samme paa Landet som i Byerne, og at der i alt Fald kunde være større Grund til at proclamere denne Frihed paa Landet end i Byerne. Naar jeg dog ikke kan stemme derfor, saa er det alene af Hensyn til det Bestaaende. Har man i andre Henseender maattet vedtage Noget, hvorved de Enkelte troe, at deres Interesser lide, saa troer jeg, at man dog i dette Punkt bør lade Hensyn til det Bestaaende være det Overveiende. Heri kan ikke være nogen Modsigelse. Jeg siger heller ikke til de andre ærede Herrer, at de gøre sig skyldige i Modsigelse. Jeg troer, vi gjenstodig maae indrømme hinanden, at der er noget Bilskaarligt i, hvorvidt man vil gaae, eller hvor man vil sætte Grændsen; dette er en reen Sjønssag.